Vaeira 5783

So they say that practice makes perfect. Before a boy puts on תפילין, he practices for a little while to be able to do his הנחת תפילין properly. How can we practice for the very important and השובה concept of מסירות נפש 'מסירות נפש is something that has characterized the Jewish nation since its very beginning. We'll explore a source for this in a moment, but how do we practice for מסירות נפש, which, fortunately for us (at least in our circumstances), is not a physical experience? For so many millions of Jews throughout history - in Europe, Russia, Spain, and elsewhere - it tragically was.

It's my own personal מנהג to have four things in mind when I say קריאת שמע in the morning. Either right before שמע, or while I'm saying שמע - usually right before, at הבוחר בעמו ישראל - I pause for a moment and think about these four things. This is my own מנהג, which I don't usually share, but for family, I'll make an exception and divulge this part of my daily עבודה.

The first concept is קבלת עול מלכות שמים, which is, of course, the primary כוונה we are instructed to have in mind. The second is שמירות נפש מסירות נפש - I accept upon myself the willingness to be מוסר מוסר for מבוה for קבלת עול מלכות שמים - I accept upon myself the willingness to be מוסר מצוה for מצוה שחרית, both ערבית and ערבית fulfilling the מצוה of מצוה fitself. The last concept, which I learned later in life, is to aspire to the דורות of the הקדמונים in some way, to elevate my מדרגה through that aspiration. These thoughts help me focus on the idea of מסירות נפש and remind me of the dedication required for kiddush Hashem.

The מצוּנָה on this מצוּנָה. He asks, how can we say that the פסוק שאגת אריה when the פסוק explicitly commands them יְּעָלוּ וּבָאוּ? The גר״א, who was only seven years old at the time, offered a יְרִינוֹ to this קשיא. True, the צפרדעים were commanded to enter the houses, but they were not specifically commanded to jump into the ovens. Each frog could have avoided the חנור and chosen a bed or another location. Yet, they chose to demonstrate מסירות נפש by racing to the חנורים by racing to the אפרדעים out of a desire to sanctify Hashem's name. The אריה was so impressed with this answer that, according to the story, he picked up the young גר״א and kissed him on the forehead.

What is the takeaway? Each of us must strive in our own lives to seize opportunities for kiddush Hashem, whether through positive actions or, if necessary, through מסירות נפש. This is how we demonstrate our dedication to our בורא מחלם of נחת שמים of נחת שמים.

Before concluding, I want to address a famous אָשׁר related to פרעה. פרעה. פרעה בֿרְ פַּרְעה בֿי אָת לֵב פַּרְעה בֿי אי אָת לֵב פּרְעה בֿי אי אָמ אי אי ר הפשית בחירה הפשית אים אי אי האיר הפשית בחירה הפשית שמא taken away? This is a monumental מברשים among the מפרשים, but I've always been drawn to the הזרוץ בית הלוי המוחלי השראל free will; rather, He restored it. When פרעה was ready to release מכות שובי ישראל שבי שובי ישראל און, Hashem strengthened his heart to remove that fear, giving him the ability to choose freely. Without the coercion of fear, הורוץ פרעה הפשית סל משיא for this very fundamental שבת פססם. Have a good שובי ושבת פרעה הפשית סל שיירה הפשית שובי ווייבר הפשית שובי ווייבר שבת פרעה הפשית שובי שבת שובי שבת שובי ווייבר הפשית שובי שבת שבי שבת פרעה הפשית שובי שבת שבי שבת שבירה הפשית שובירה הפשית שובירה הפשית שבירה השבירה הפשית שבירה השבירה השבירה הפשית שבירה הפשית שבירה שבירה שבירה שבירה השבירה הבירה הבירה הבירה הבירה הבירה הבירה השבירה שבירה שב

